

عنوان مقاله:

عوامل تعیین کننده روابط ایران و چین

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

محسن شریعتی نیا

خلاصه مقاله:

روابط ایران با چین به گونه ای روزافزون در کلیت سیاست خارجی ایران اهمیت می یابد. با عنایت به این موضوع مقاله حاضر در پی تبیین متغیرهای شکل دهنده به این روابط است. به بیان دیگر پرسش کلیدی مقاله این است که چه متغیرهایی به روابط ایران و چین در وضعیت کنونی شکل می دهند؟ از نظر نویسنده، «برخی همپوشانی ها در سیاست خارجی دو کشور، مبادلات اقتصادی و نظامی و همکاری در حوزه انرژی، عوامل توسعه بخش روابط دو کشورند. از دیگر سو انتخاب استراتژیک چین و روابط همکاری جویانه این کشور با قدرت های غربی، عوامل محدودکننده این روابط به شمار می آیند». نویسنده معتقد است عوامل محدودکننده در سال های اخیر نقش مهم تری در شکل دهی به روابط سیاسی دو کشور ایفا کرده اند، به گونه ای که روابط سیاسی طرفین نسبت به گذشته محدود شده و روابط تجاری به عنوان مهم ترین حوزه همکاری های دو کشور مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

تجدیدنظرطلبی، ایران، چین، انرژی، همکاری، بازیگر ثالث، محدودیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292173>

